

[Peter Ravn.]

være muligheder, som ikke tidligere har eksisteret. Jeg hilser også disse nye bestemmelser med tilfredshed; de er et aktivt forsøg på at stabilisere beskæftigelsen på et endnu højere niveau end det, vi har haft i 1959.

Hvad forhøjelserne af understøttelsessatserne angår, er det mit og mit partis bestemte opfattelse, at en ajourføring er nødvendig.

I bemærkningerne til lovforslaget er der peget på, at bortset fra den almindelige regulering i henhold til prisudviklingen er satserne ikke ændret siden 1947. Understøttelsessatserne er på grund af prisudviklingen steget med 53 pct., medens arbejdslønnen i samme tidsrum er steget 97,6 pct., således at understøttelserne i dag udgør en betydelig mindre del af arbejdslønnen, end de gjorde i 1947. Også set i forhold til andre sociale ydelser er understøttelsessatserne kommet bagefter. Vi har ændret ulykkesforsikringsloven og hævet dagpengesatserne, og i lovgivningen om sygeforsikring, som er til behandling for tiden, regnes med betydelig højere satser end dem, man kender i arbejdsløshedsloven.

I det foreliggende lovforslag foreslås dagpengesatserne forhøjet med ca. 12 pct., børnetillæggene med 16,7 pct., medens huslejhjælpens maksimum forhøjes med ca. 26 pct. Det betyder, at dagpengeunderstøttelsen, som før var på 14 kr. om dagen for forsørgere og for ikke-forsørgere med mere end 15 års medlemstid, forhøjes til 16 kr. for ikke-forsørgere med en medlemstid på 8-15 år fra 12 kr. 40 øre til 13 kr. 70 øre og for ikke-forsørgere med en medlemstid på 1-8 år fra 10 kr. 30 øre til 11 kr. 40 øre. Børnetillæggene foreslås forhøjet fra 1 kr. 50 øre pr. dag til 1 kr. 75 øre; huslejhjælpens maksimum i hovedstaden, købstæder m. v. forhøjes fra 99 kr. til 125 kr. og i det øvrige land fra 66 kr. til 83 kr.

Jeg hilser med tilfredshed, at lovforslaget åbner adgang til også at udbetale huslejhjælp til ikke-forsørgere med mindre med-

lemsret end 15 år. Der er mange af disse ikke-forsørgere, der er lige så vanskeligt stillede med hensyn til huslejen som forsørgere. Mange må betale 100 kr. eller mere pr. måned for et værelse, og det kan i det hele taget være svært at afgøre, hvilken af disse grupper der har det vanskeligst under en arbejdsløshedsperiode. En gift kan have reserver, så han slipper nogenlunde igennem en arbejdsløshedsperiode, og en ikke-forsørger underholder i mange tilfælde pårørende, så han rammes lige så hårdt som de andre. Der åbnes nu adgang til at udbetale huslejhjælp til denne gruppe. Beløbet er fastsat til 25 kr., når de pågældende bor hos forældre, og arbejdsdirektøren kan efter forhandling med arbejdsnævnet fastsætte et højere beløb, når de ikke bor hjemme.

Også børnetillæggene får en efter min opfattelse hårdt tiltrængt forhøjelse. I denne forbindelse har jeg dog et lille beskedent ønske, som jeg håber den højtærede socialminister vil stille sig velvillig over for. Det drejer sig om aldersgrænsen for udbetaling af børnetillæggene. Aldersgrænsen er i loven fastsat til 17 år for børn, der er under uddannelse eller i lære. Det har været et længe næret ønske, at denne aldersgrænse blev forhøjet til 18 år. Børnenes skoletid forlænges, og de bliver endda ofte en del over 18 år, før de er færdige med deres læretid. Jeg synes, der her er så stærke og saglige argumenter for denne lille forhøjelse af aldersgrænsen, at man burde tage den med, nu da loven er til revision. Det ville være urimeligt at skulle tvinge folk til at tage deres børn ud af skolen eller fra en læreplads, fordi de rammes af arbejdsløshed.

I lovforslaget er foreslået indsat en ny bestemmelse, der åbner adgang for kasserne til at forhøje dagpengesatserne med 12,5 pct., dog uden at der ydes refusion for denne del af udgifterne. Bestemmelsen betyder, at understøttelsen for forsørgere kan forhøjes fra de 16 kr., der er fastsat i loven, til 18 kr. Der er måske grund til, at vi i